

دکتر عطاءالله خواجوی

استاد یار دانشگاه تهران

محاكمه شیخ فضل الله نوری

تاریخ ایران نظریه این دادرسی را

بیاد ندارد

مستبدین پرسش می شود. شیخ فضل الله جواب میدهد اولا من یک مجتهد هستم نه مقاد و بر طبق الہامات قوه اجتهادیو شمشق فقا هر راه خود را مطابق شرع تشخیص داده و پیروی نمودم این جواب صریح و دندان شکن مجاهدین را وادار کرد با توجه بتفوذمنوی شیخ فضل الله در بین علماء و خانواده های سنگلچ تهران از یکی از مجتهدین بنام برای محاکمه ایشان دعوت بعمل آید و قر عده قال بنام شیخ ابراهیم زنجانی افتاد از امهات دهر آنکه شیخ ابراهیم زنجانی از دوستان نزدیک شیخ فضل الله نوری بود و در نجف اشرف هردو باهم طلبی بودند متنها بعد از پیدایش مشروطیت ایران از نظر عقیدتی ماین آنان اختلاف افتاد شیخ فضل الله نوری همکار مستبدین و

بعد از پیروزی مشروطه خواهان عده ای از مستبدین بسفارت روس پناه برداشت و بدینوسیله از مصونیت سفارتی استفاده فراوان برداشت. شیخ فضل الله نوری حاضر نشد در یک سفارت خانه خارجی متخصص شود و در روز دوم فتح تهران بdest آزادی خواهان باز داشت شد و باز پرسی واستنطاق از ایشان شروع گردید. عده ای از مجاهدین عقیده داشتند که شیخ فضل الله نوری باید تبعید شود. در اینجا باید بیان نکته اساسی توجه شود که حضرت شیخ از مطلعین بنام و حوزه درسی او در تهران منحصر بفرد بود و در منطق و اصول و فروع دین اسلام و مجادله لفظی مابین علماء هیچ کس تاب مقاومت در مقابل بیان و منطق شیخ فضل الله نوری را نداشت. در باز پرسی علم همکاری شیخ فضل الله نوری با

شیخ ابراهیم زنجانی همکار آزادی خواهان و مجاهدین گردید محل تشكیل داد گامدار میدان توپخانه در محل سابق نظمیه تهران قرار داشت.

اعضای محکمه

مدعی‌العموم = شیخ ابراهیم زنجانی

متهم - شیخ فضل‌الله‌نوری

مستغان المکد عیید‌السلطان رشقی - منتظر الدلوه میرزا علی‌خان دی‌وسالار نظام‌السلطان شیخ ابراهیم زنجانی دردادگاه قیام کرد و ادعانامه را بشرح ذیل بیان نمود :

ووقتیکه شدت ظلم وجود مقتدرین و عالم نمایان با احکام ناسخ و منسوخ و ناچر ایشان و تعطیل احکام اسلام و هرج و مر ج امور خاص و عام در ایران به نهایت شدت رسید عموم خلق علاج را بمشروطیت دولت دیدند که اساس آن این است که تصرفات امراء و عالم نمایان و پادشاه در نقوص و اعراض و اموال خلائق بطور دلخواه مطلق نبوده حدی در تصرف پادشاه و حکام و امراء و دیگران باشد و احکام همیشه چنانکه در اسلام مقر راست فرقی بین سید قرشی و غلام حبیشی نگذارد در حق همه جاری شود .

از اینکه وقتی مقتدرین مرتكب‌فساد بشوند منع نیاشد ولی ضعیفان در مقابل مجازات شوند و همیشه در کمال راحت و معبدیت دست رفع دیگران را کرانه بمصرف عیش و نوش رسانیده و ایشان را در ذات و بدیختی نگاهداشته و همیشه آنها را برای حفظ خود بمیدان نیستی روانه مینمایند .

لذا باید جمعی از عقلا از طرف مردم جمع شده و مشاوره در اصلاح امور مملکت و معیشت و حفظ آب و خاک و دفع تعددی متعدیان نموده و نگران باشد که آنچه مردم بعنوان مالیات برای حفظ امنیت پیده‌شده بمصرف عیاشی نرسد .

مظفرالدین شاه و بعد از او محمدعلی شاه مخلوع این استدعا را ملت را قبول کرد و قانون و عهدنامه اساسی را امضاء کردند و جناب‌الله هم با چند نفر از منرو و فیض علماء در استحکام این اساس دخالت داشته و زیاده از هشت ماه اغلب خود را حاضر مجلس شورای بود و با حضور شما و جمعی دیگر مواد قانون اساسی نوشته شده و با تصحیح شما انجام گردیده و چند که ناگهان شق عصای امت نموده ایجاد خلاف میان مردم نموده و علم مخالفت بلند کرده و جمعی از اشرار را بدور خود جمع کرده و مفسد عظیم و علت اولیه خونریزی پنجاه هزار نفر نقوص ایرانی بین گناه و هنک اعراض و رعب قلوب و سلب پیشتر از مذکور اموال و تخریب آبادیها گردیدند .

اگر این عنوان حرام بود چرا خود هشت ماه در استحکام آن کوشیدی و اگر حلال و واجب بود چرا با آن شدت مخالفت نمودی و مردم را بصدیق یک دیگر دعوت فرمودی چرا بعد از اینکه اظهار مخالفت کردی مکرر بتوصیحت کردند یک شب خود من بودم در خانه میرزا سید محمد طباطبائی و سید عبدالله بهبهانی هم بایست و پیش نفر از معتبرین و کلاه‌حاضر بودند که قسم غلیظ و شدید در حضور کلام‌الله مجید یاد

کردید که خیانت بملت نکرده و همیشه موافقت با مشروطیت نمائید.

چه شد که بعد از چندی مجدداً قسم و تعهد را شکسته ندای فساد دادی و چادر مخالفت ذدی بعد جماعتی را گرد آورده گفت خلاف من فقط در سر آن یک ماده قانون اساسی است که باز جمعی همان ماده را برداشته در خانه خودت آوردند بنده هم بودم و با تفاوت بیست نفر از وکلا مدلل کردیم که همان ماده هماهنگی را نوشته شده باشد باز قرآن حاضر کرده قسم و کدیاب کردید که دیگرا بدأ مخالفت نکنی و فردایش به مجلس بیایی . بنا گاه قسم و عهد را شکسته به حضرت عبدالعظیم رفقی کتبی و نطفاً چه افترا که به وکلا نزدی چه فساد بود که نه کردی بچه دلیل و بی دین و دهری خواندی آیات صورت کردی که در قانون انتخابات بعموم اهل ایران دستور العمل داده شده که هر کس را مقدمین و امین دائم انتخاب نکنند ؟

آیا همه مردم بی دین و ایمان بودند که بایی را انتخاب کردند یا سایرین غیر بایی بودند در میان خود امین را غیر بایی نیافتند یا اینکه خاصیت دیوارهای بهارستان بود که کسانی که آنجا آمده بودند بعد از چند ماه بواسطه پولهای کشیده اینکه شما گرفتید بایی شدند. در حضرت عبدالعظیم هر مجمع فساد که شد شما رئیس آن بودید جمیع ازاوایش مفتخوار را از چند هزار تومن تا چند دینار خرج می دادید آیا این پولها را که بشما داده بود که فساد کنید ؟ آیا از خود میدادید اگر از خود می دادید جنابعالی هم مثل من از

عنایت در حال فلاکت عودت کردید این بول را از کدام تجارت یا صناعت یا کسب گردآوردید؟ بچه دلیل در پیش چشم خودت فقر اوضاع و ایتمام با کمال عسرت معیشت می کردند و توان اموال فقر را ضبط کرده زیاده از عیش با وسعت در چنین مقام به اشاره میدادی .

اگر شما مشروطیت را حرام دانستید دیدید که هموم علماء مرجع تقلید عنایت و سایر بلاد اسلام ایران جز چند ریاست طلب دنیا پرست همه آنرا واجب دانستند و اقلانه عشر مردم ایران در طلب آن جان میدادند آیا ممکن است حرمت چنین چیزی ضروری دین باشد تا منکر آن کافر و مرتد و مستحق قتل گردد نهایت این که می انصافی کرده می گفتند مسئله خلافی است رای من این است که باید تایید مقنديرين و ظلام کرد در چنین مسئله خلافی مختلف آن عاصی نیست تا چه رسد به آن که کافر باشد .

بعد از آنکه آن مقدار پولها که گرفتید در حضرت عبدالعظیم بمصر فساد رسانیدید نمی دانم چه قدر ذخیره کردید ؟ و بالاخره از آنجا مایوس شیدا این حرام که می گفتید کم کم حلال شد و سکوت جایز گردید زیرا شما تابع اشارات بودید در واقعه میدان توپخانه نمی دانم وجه مأخوذه بچه کثرت بود که به آن شدت اقدامات وحشیانه و متوجه را نه نمودید خود را رئیس اسلام نمایمده با مهتر و قاطر چی و ساربان و کلاه نمایهای محلات و اشاره هم داشت شده چادر در میدان زده در حضور مبارک شما آن

بستن بخانه خدا و قتل نفوس و هتك قرآن وزدن افترا و بهتان بوكلاي مردم يبتقىصير و كشتن آن جمع كثير محمد على ميرزا را مصاب مى دانستيد یا مخطى مى دانستيد چرا نهی نكربدید ؟ و اگر قدرت نداشتید چرا ملت علم مخالفت و اعتراض و تحصن بحضور عبدالعظيم و جمع كردن مردم جلو گيرى ازمن نكروفع فساد نكربدید ؟ باكمال خرمى و انبساط - به تبریز رفته و اهلها شادمانی كردید و تأیید شدت هائى كه كردید نمودید .

آيا قتل نفوس و گرفتاري و تبعيد محترمین تصرفات در اموال ملت كه ذخیره چندین ساله ايرانيان بود و اخذ نقدی بر حکومتها و اعطاء مناصب و تصرفات در خزانه و مالیه مملکت ازماليات و گمرک و تلگراف خانه و غيره و اتلاف اشياء ذخیره پامال كردن اسلحه قورخانه و تقویت فرستادن عليه شهر معتبر ايران تبریز که چندین هزار ضعفا و عجزه ونسوان و اطفال دارد و درخانه خود نشسته هجوم بر کسی نمی كردد بلکه در مقابل زور گوئ آنها از خود دفاع میکردد اين فرستادن توپها و افواج و امثال رحیم خانها و بستن راه آذوقه بر مردم يك شهر و تخریب وغارت دهات آذربایجان و هتك نسوان و تصرف در تمام امور و اموال مردم به هوای نفس بدست محمد على ميرزا و مشير السلطنه و قوام الدوله و مجدد الدوله و امير بهادر و ساير شركاء که بودند آيا سلطنت مشروعه عبارت از اينگونه کارها است اينها را شرعی ومصاب میدانستيد .

اشرار مستانه فرياد ماچای و پلو خواهيم مشروطه نمی خواهيم « بلند کرده و همه قسم رذالت و فحاشي کردن و چند نفر بى گناه را کشتن و با اشاره و سکوت شما از درخت آويخته چشم مقتول را با خنج در حضور عالي در آوردند . بفرمائيد آن مقدار مصارف که به آن جمعيت با شرارت صرف ميشدو جنابعالی شرکت داشتید از چه محل حلال بود ؟ تلک رفاقت افساد شما بشهرها در تلک رف خانهها موجود است کدام افساد و شرارت را در آن چند روز م Hispan ميل محمد على ميرزا فروگذار بکردید آيا ميتوان گفت اين است حمايت اسلام ؟ شما را بهره چه اعتقاد داريد قسم مى دهم اگر حضرت پيغمبر يا امام عليه السلام حاضر بودند آن مجتمع شما را بجهه نام مى دادند .

بعد از اينکه از افساد ميدان توپخانه نتيجه مطلوبه حاصل نكربدید با دستهای مخفی که هشیاران مى ديدند در همه قسم افساد و هرج و مردج در اجتماعات و انجمنها و اغتشاش بلاد و مغشوش كردن دهن محمد على ميرزا و تقویت او و به مخالفت با ملت اقدام کافيه كردید .

در پيرون رفتن محمد على ميرزا از شهر به بغشه و ترتيب مقدمات تحرير مجلس شورا و محل اميد ملت ايران بدست شاپشال يهودي و امير بهادر و مفاخر الملك و صنيع حضرت و مجدد الدوله و حاج محمد اسماعيل مقاوه و امثال ايشان سر سلسه شما بوديد و اکثر دستور العمل هارا شامي داديد آيا در شکستن عهد و قسم و توب

فرستادند و در آنجا با سران ملک جنگ کردن حکم خداوند این بود که اصلاح در میان این دولایه کنید چه اصلاحی کردید؟ آیا بقدر سعی در کشتن ملک المتكلمين و میرزا جهانگیر خان و قاضی قزوینی اقدام کردید بر فرض عدم اصلاح حکم خداوند این است که هر یک از این دو دسته رایاغی بدانید با او جنگ کنید شما آیا تبریزیها را کدر خانه خود نشسته بودند و یاسداران ملت را که می خواستند باین شهر آمدۀ مطالب خود را بگویند و جلو راه ایشان را گرفته مانع شدیداً گراینها را یاغی میدانید پس چرا مخلوط سرباز و فرقۀ الواطاط صنبع حضرت شده با آنها جنگ کردید.

اگر لشکر یان امیر بهادر را یاغی می دانستید چرا با ملت موافق نکرده با آنها جنگ نکردید نگویید چون عمامه داریم و ذمت و مشقت و سینه بکلوله دادن در مقابل آفتاب در خاک خواهید را بسر بازداهایم و خود باید از لذاید متنم باشیم مگر حضرت پیغمبر و علی علیه السلام عالم نبودند یاعامه نداشتند که اسلحه برداشته جهاد می کردند.

بعد از توپ بستن مجلس و مسجد و هنّاك قرآن و قتل نقوص چه محبوبیت در دربار محمد علی میرزا پیدا شد که شما شب روز و اکثر اوقات را با محمد علی میرزا و امیر بهادر و غالب اوقات در کالسکه مشیرالسلطنه تشریف برده خلوتها کرده و نقشه برای تخریب بلاد و تعذیب عباد کشیدید با آنهمه قدس و مسجد و عمامه علناً بر عداوت حجاج اسلام و آیات الله فی الانام که مرجع خاص

اگر شرعی نمی دانستید بخط خود نوشته بدھید اگر شرعی نمی دانستید بهجه جهت تأیید می کردید و شب و روز با مشیرالسلطنه و امیر بهادر ترتیبات میدادید لامحاله مشر و طیت از این حرام تربنود پس چرا برای منع این کارها قدامتی نکردید بحضور عبد العظیم فرقیه و بمیدان تپخانه جمع نشدید و فریاد نکردید.

در این استبداد صغير چه پولها از مردم برای احکام و توسط و نسب حکام و اعطای مناسب گرفتید و چه پولها از مال ملت از دست محمد علی میرزا گرفتید؟ اگر راست بگوئید باید بیش از صدهزار تومان از این میان برده باشید آخر این چه بیرحمی است این مال دعیت بیچاره است بگوئید کجا ذخیره شده بدھید بهزار قسم مورد حاجت خرج کنند این وسط چه تحریکاتی شما و امام جمعه بامیرزا حسن تبریزی و ملا باقر زنجانی و سایر علماء نهایان و اشقيا کردید.

تلکرافات و مکتوبات شما همه را در دست دارند که القاء فساد کرده بشرکت ایشان خونها ریخته و خانهها بر باد دادید و آتش بدو دمانها زدید و دود آن فضا را تیره کرده مگر این مردم بیچاره بشما چه کردند مگر از برگت مال و خدمات ایشان محترم و مکر مصدر نشین و معبود و مجدد و نافذ الکلمه و صاحب مال و عیش و پارک نشدید آیا جزای خدمات این مردم بیچاره آن بود؟ این قنال میان لشکری که محمد علی میرزا و امیر بهادر جمع کرده به تبریز

و عام در عتبات مقدسه هستند اظهار عناد
کردید بلکه تفسیق هم نمودید .

آیا مجددالدolle امیر بهادر و ارشد -

الدوله را بهتر از مرحوم حاج میرزا حسین
و آقای خراسانی و آقای مازندرانی تصور
می کردید چرا خود و امثال خودتان از
ملاهای رشوه گیر اجتماع کرده کنکاشها
برای سخت گیری مردم و اذیت عدالت
طبلان مینمودید آزادحرفی زدید و هر کجا
می رفیقید اما بندگان خدا را از اجتماع و
مراوده با یکدیگر و گفتن حرف حق منع
می کردید در این سیزده ماه چقدر سرباز
و فرقاً مسلح در هر معیر گماشته هر نوع
اهانت و خواری مردم کردیداً گر آزادی
در حرکات خوب است چرا مردم را منع
می کردید ؟ بد است چرا داشتید ؟

وقتی محمدعلی میرزا العلان کرده بود
۱۹ شوال انتخابات و افتتاح مجلش شورا
است شما امثال خودتان را که برای یک
فلوس از دین و مذهب دست می کشند جمع
کرده بر ضد عموم ملت ایران و تمام مسلمانان
عالی و علمای بیفرض احکام نوشته و هر زده
و گفتید باید مشروطه داده نشود مشروطه
حرام است از طرف ملت گفته مرمدم نمی -
خواهند با اینکه از آفتاب روشن تراست
که همه عمداً کنکاش محض دریافتند اینها
جزئی وجه رذالت بود مسلمان شما حرام دانسته
ردع کردید .

شما که خود را از رؤسای اسلام
نامیده و می گویند نهی از منکر می کردید
آیا چرا سایر منکرات را ردع نکردید آیا

این حبس و زجرها و گوش بربیدن و دهان
توب گذاردن و مهار کردن و جریمه ها و رشوه ها
وغارت ها و ترمن مسلمانان و چوب بستن و شلاق
زدن و شکنجه کردن و داغ نمودن و تعطیل حدود
اسلام و مساجد و احکام و رشوه و شهادت و
ناحق و ناسخ و خودن اوقاف و صیحت های
اجباری و جمع مال فقرا و صرف جملات
وفسق و معصیت های واضح و تعطیل مساجد
منکرات نیستند چرا به نهی و ردع اقدام
نکردید و مضطبه تنوشید و فریاد نمی خواهم
بلند نکردید همه را بن سر عدالت و حقانیت
نیاوردید مرتكب خمر و معصیت بلکه هر
کافر و مرتد در امان بود ولی مشروطه
خواه در امان نبود حتی اینکه مردم برای
خلاصی از شوری شما زیر پیر قفتر گشیها و کفر
رفتند و بیلاط خارجه گریختند و درپنهان
خارجه در آمدند معدنک امان نیافتند مثل
دوستاران اهل بیت در امان معاویه .

شما گفته مشروطه خواه واجب القتل
است و کافر است آیا تمام رعایای عثمانی و نه
عشرایرانی و تمام مسلمانان هندو قفقاز و مصر
و افریقا و تونس والجزیره و ترکستان و سایر
بلاط که شب و روز برای آزادی از قید
عبدیت کوشش می کنند و نشر عدالت رامی -
طلبند همه کفار و واجب القتل هستند جز شما
اشرار و حامیان ظلم و استبداد و معاونان شر
و فساد (نمود بالله من شر الفساد) آیا شما
چرا در همه اقدامات محمدعلی میرزا و
امیر بهادر و مشیرالسلطنه و مجدد الدوله از
همه پیشقدم تر و نقشه کش تر بودید اهلا ک
و تخریب آذربایجان و فشار به اهل تهران

با جباران را مننوع و خلاف شئون علمای دین بلکه از جمله اعانت بعدهان میشمردید. چگونه ایشان حامی اسلام و علمای عتبات مخرب اسلام شدند چگونه کلام نمایها فربادمی کردند ما دین می خواهیم مشروطه نمی خواهیم با ایشان بودید اما جمعی از ولایات که هریک را اقلاده هزار نفر منتخب و مقیدن دانسته اند ایشان را بایی و هر هری مخرب شرع می نامیدید چرا محمد علی میرزا را گول زده مانع شدید که وفا به عهد نکند و سبب اینقدر خوفزی بزرگ در ایران و پیرانی هزاران دودمان بلکه دخول خارجه بخاک ایران و وحشت مردمان شدید.

اینها بیک طرف بدترین جنایات این که نقشه قتل و دستگیری را در مقام محترم حضرت عبد العظیم خصوصاً با آقا سیدعلی آقا یزدی کشیدید و مفاخر الملک و صنیع حضرت را با اشاره نابکار سید کمال و سید جمال و ادشتمید که شبانه ریختند بیچاره میرزا مصلطفی آشتبانی و میرزا غلامحسین و دفیقان ایشان را با موحسن ترین وضعی بقتل رسانیدند چرا با همه آنکه دیدید تمام ولایات ایران بهم خورد و هیجان ملت از قتل جوانان امت به نهایت رسیده اعلام عمل بقانون اساسی را می طلبند و محمد علی میرزا جز قبول علاجی نداشت و اعلام کرد باز تو از خون مردم ایران سیر نشده اصرار داشتی که حرام است و هم سلکان خود را جمیع و کنکاش داشتی که فریاد برآورده مایپول و پلو خواهیم مشروطه نمی خواهیم بلند کنید

و جعل اکاذیب بی پایان مواضعه با بد خواهان ایران از اتباع خارجه و فروختن این مشت خاک و تنک گیری به متخصصین سفارت عثمانیم و مانع شدن مردم از تحصن و منع آذوقه از ایشان مدتی بلکه کنکاش در قتل ایشان با رسال مارها و عقارب و همه قسم تهدید و تعریض.

آیا شما امر کردید بشکستن نمره های درهای عمارت مردم که مبلغی به جای آنها صرف شده بود آیا آنها غیر از اینکه مسیب هدایت جوینده میشد ضرری داشت شما که اینقدر دقت داشته اید چرا از اجتماعات بر استناعه نتالی و دروغ پردازیها بلکه بیع مسکرات و سایر معاصی را منع نکردید چرا از تخریب درو دیوار و سقف مجلس شورا مانع نشید.

اگر مال محمد علی میرزا بود تضییع مال بود ؟ اگر مال دیگری بود ظلم و عدوان بجهه جهت توب بستن بخانه ظل السلطان و ظهیر الدوّله و سایر خانه ها و غارت اموال آنها و میرزا صالح خان حلال شد و از جناب شما اقدامی در منع دیده نشد بلکه تغییب و تحریک نمودید و می گفتید شما برای حفظ اسلام می روید خانه خدا بکمک تا این که ایشان موفق شده مسلمانان را بکشند چه ترا و داشته بود که با آنکه خود را حجۃ الاسلام می خواندی شب و روز با مشیر السلطنه و امیر بهادر و مفاخر الملک و صنیع حضرت و مجدد و امثال ایشان در دربار و خانه خودت خلوت و کنکاش کنی . با این که خودتان معاشرت

حتی اینکه تمام مردم دانستند بدستور شما صد توب تنزیب از بازار گرفته قاطرچی و مهتر و بنا راعمامه‌ای کردید و باطل الحسر این نقشه را بکار بردید.

چرا بعد از اعلان قانون اساسی در ماه ربیع الثانی با آن‌همه خدمات ملت و تشرکرات که از این اعلان کردید شروع شد که شورش بلاد تمام بشود باز هم شماها که عمدۀ خودشما بودید نگذاردید محمد علی میرزا که همه بلاد از دستش رفته و طهران مانده بود آنوقت جلب قلوب ملت کرده و بلاد را امنیت‌داده بطور حقیقت اقدام به معیت کرده و فساد را خاتمه دهند بلکه برای حفظ منافع خودتان سلطنت او را فدا ساخته و وا داشتید تا بهمان تنها کتاب قناعت کرد ابداً تغییری بوضع استبداد و سخت گیری نداد و قدمی برای مستدعیات ملت برنداشت تا بالآخره ملت مجدداً مایوس شدند و چاره را منحصر بعلاج قطعی دیدند.

چرا بالآخر همه خیانتها طرح و نقشه ریختید که بلاد اسلام را بدست خارجه بدھید و دیگران را بر ایرانیان حکم روا سازید تمام سعی شما و تهدید ملت منحصر بفروش مملکت بود که القجا به دیگران قراردادید در باطن اجانب رادعوت به مملکت کردیدو با کمال بشاشتو خرمی اظهار و انتشاردادید که مصالح چنین و قزاق چنان مثل این که برادران عزیز خود را به مهمانی خوانده‌اید البته با این نقشه تووش کاه تو بود که محمد علی میرزا اقدام به جنگ اخین با ملت کرد و تو بزرگوار دویست تنفیک گرفته بدست اشاره سپرد و

در خانه خودت جمع و سنگر بندی کردی که ملت را بکشی و از هر نوع اقدام مضری کوتاهی نکردید بچه دلیل اسلحه ملت را به تصرف اشاره داده و آنها را تحریص به قتل ملت کردی چرا تو با همدستان معیت محمد علی میرزا را لقا در آخر وقت دعوت نکردی که لامحاله شرف یک دودمان سلطنت را داشتی با او محترمانه معامله نکنند پس اینکه یک مرد بنام به که صد زنده به نمک.

بعد از اتمام قرائت ادعای نامه شیخ فضل الله نوری هیچ‌گونه دفاعی از خود ننمود و جلسه دادگاه با به تو سکوت مواجه گردید در این موقع مستغان الملك به حضرت شیخ گفت در مقابل اتهامات دادستان چه جواب می‌دهید: شیخ فضل الله نوری دوباره همان مطلب گذشته را تکرار نمود و اظهار داشت من یک مجتهد هستم نه مقلد باشم فقاهت راهی را که مطابقت با شرع ائمه اسلام دارد پیروی نموده‌ام.

میرزا علی خان دیسو سالار سوال کرد که آیا صحت دارد که شما با سفیر روس روابطی مجرمانه داشته‌اید. شیخ اظهار داشت ملاقات من با سفر اجنبی سیاسی نداشته‌آللت فعل مقامات خارجی نبوده‌ام.

منصور الدوله معاون سپه‌الدار اظهار داشت مدارکی در دست هست که شما شیخ الاسلام قزوینی را برای جنک با مشروطه خواهان تحریک کردیده‌اید. شیخ جواب داد بحدی شیخ‌الاسلام با مشروطیت مخالف بود که احتیاج به تحریک من نبود.

بنیه در صفحه ۷۸

را (سید محمد مشکوک) به نیابت تولیت قم فرستاد و می خواست برای مشهد نیز چنین کاری بکند و در مقام مخالفت با آیت الله کفایی بس رآمد و حتی اطرافیان کاشانی اوراقی علیه کفایی چاپ و در مشهد توزیع نمودند . در این موقع مرحوم آیت الله بروجردی نامه ای به آقای کاشانی نوشته شده براینکه من و تو شاگرد آخوند ملا محمد کاظم خراسانی بودیم و انصاف نیست که شما با فرزند استادتان اینطور رفتار کنید ولی کاشانی از راهی که می رفت باز نایستاد و آقای کفایی ناگزیر به طهران آمدند و پس از چند روز توقف در حضرت عبدالعظیم به بین النہرین رفتند .

مرحوم کفایی به مناسبت آشناهای هائی که من با خاندان کفایی و شیخ الرئیس افسر داشتم به وسیله آقای محمدیان از آمدنش مرآگام ساخت و من با چند تن از مدیران جراحتمند حسن در باغ ملک در حضرت عبدالعظیم به دیدار شناقت او فقط دعایی کرد که خداوند عاقبت این مملکت را بخیر بکند و می گفت چنین هرج و مرجی هیچکس بهیاد ندارد و حکایت می کرد در مشهد شخصی بدنام (شیخ حلبی) همین که از رادیو شنیده است به هر کس روزی یک خوار نفت مجانية می دهد دستور داده آب انبار منزلش را خالی کنند که وقتی نفت ها رسید محل مناسبی برای انبار نفت سهیمه خویش داشته باشد .

باز می گفتند که جمعی از مردم چون از رادیو شنیده اند که اگر بیکار هم بشینند ، روزی هیجده تومان و پنج قران ، از سهیمه نفت برای کان می کیرند ، از کارو کاسپی خویش دست کشیده اند .

بقیه از صفحه ۶۸

محکوم باعد امیباشد . وبالا فاصله در میدان توپخانه باداری که مرحوم صنیع حضرت و آزادان باشی را اعدام کرده بودند بدارند و شیخ فضل الله خود را حفظ کرده بود . مراجع و منابع ای که برای تهیه این مقاله استفاده شده است ،
۱- تاریخ انقلاب ایران . از سرادر ابرارون
۲- روزنامه های صدر مشروطیت ایران
۳- تاریخ اعظم قدسی

بقیه محاکمه شیخ فضل الله ...
نظام السلطان سؤال کرد آیا صحت دارد که بنا بر تقاضای شما محمد علی شاه اسماعیل خان سرایی را دارد زد ؟ شیخ جواب داد من بعد از اعدام اسماعیل خان از موضوع مطلع شدم .
در خاتمه جلسه شیخ ابراهیم زنجانی مجتهد قیام کرد و اظهار داشت که جناب آقای شیخ فضل الله نوری بر اساس فتوای اسلامی و حکم شرع مفسدالارض است و